

CÂTEVA ASPECTE ALE PUBLIC SPEAKING-ULUI, SINONIMII ȘI AFINITĂȚI ELECTIVE

Simion Simion Dănuț, lector superior

Universitatea Tehnică a Moldovei

Cuvinte cheie: *public speaking, vorbitul în public, retorica, oratoria, ascultarea.*

De ce vorbitul în public sau public speaking, mai nou cum i se spune. De unde vine necesitatea aceasta crescândă de a comunica oral, bine și eficient, depășind cu mult simplul și „banalul”, proces de comunicare zilnică. Vorbitalul în public se presupune că datează de peste 2500 ani iar de-a lungul timpului, acest proces nu sa schimbat cu mult, ajungând cu unele mici modificări până în vremurile noastre.

În școlile publice dar și private, în instituțiile superioare de învățământ interdisciplinaritatea câștigă din ce în ce mai mult teren, voluntariatul și capacitatea de a lucra în echipă pe fonul afirmării de sine a devenit o normă, ori tocmai pe acest teren fertil arta de comunica, de ați pune în valoare și a împărtăși nu doar informații ci și experiențe capătă valori nemaiîntâlnite. Și totuși dificultăți apar la fiecare pas.

Când te afli în fața unui auditoriu emoțiile te cuprind, fricile încep ușor ușor să-și facă simțită prezența, dezechilibrul acesta, eminentemente visceral te poate împinge spre și către abandon. Metode de a păși pe teren sigur și a crea un bun discurs cu siguranță există, în rândurile următoare ne vom focaliza însă pe „arta”, de a vorbi în fața unui public larg. Pentru a înțelege public speaking-ul sau vorbitul în public e necesar în a delimita și percepe evoluția conceptului precum și diferențele dintre noțiunile cu care vom lucra. Concepte precum comunicarea orală, retorica și oratoria fac parte din același areal, însă având calități intrinseci diferite.

Public speaking-ul sau vorbitul în public este procesul de comunicare a informațiilor către și în fața unui public numeros incluzând agerimea gândirii critice precum și abilități de comunicare verbală sau non-verbală. Public Speaking-ul este procesul, arta, aptitudinea sau actul de realizare a unei prezentări cu scopul de a informa, influența sau de a binedispune un anumit auditor.

Oratoria este arta de a compune și de a rosti discursuri; arta de a vorbi în public; elocvență, retorică, oratorism,. Dex pg. 725 ediția aII a București 1998 Aristotel însă este cel care a descoperit că, pentru a putea aduna cetățenii și a le atribui sarcini, este necesar să ai nativ sau să-ți dezvolți niște atribute. Acest proces el l-a numit retorică, și este definit ca fiind capacitatea de a convinge oamenii.

Retorica este deci „arta de a vorbi frumos; arta de a convinge un auditoriu de justetea ideilor expuse printr-o argumentație bogată, riguroasă, pusă în valoare de un stil ales; ansamblul regulilor care ajută la însușirea acestei arte,,. (Ibidem pg. 921) Ceea ce face vorbitul in public diferit decât, să spunem, doar simpla comunicare cu un grup de oameni, este modul in care informațiile sunt transmise. În vorbitul în public, informația este conștientă, menită să informeze să influențeze sau să binedispună un grup de ascultători.

Caracteristica de bază a „vorbitalul în public,, (vrând-nevrând ca aproape în orice domeniu există o etică a comunicării –subiect pe care-l voi aborda într-o proximă ocazie) ar trebui să reflecte caracterul vorbitorului bazându-se pe un fundament de încredere, integritate, respect și demnitate. Vorbitorul ar trebui să evite comportamente, cum ar fi stereotipurile, discriminarea, mesajele dăunătoare și chiar plagiatul.

Retorica presupune deci însușirea unei arte prin care se compune și se uzitează un limbaj, în mod cert eficient pentru a distribui, convinge, sau informa. Vorbitalul în public este acel canal prin care retorica, prin vorbire, se „leagă,, de o audiență cu scopul precis de a exercita influență asupra atitudinii și acțiunii lor.

Dacă retorica este arta de ai convinge pe alții să fie de acord cu vorbitorul sau de a face ceea ce vrea vorbitorul atunci oratoria este abilitatea de a livra discursuri în public sau într-un mod controlat. Legătura dintre oratorie si retorică este definită prin prisma faptului că prima este un mijloc pentru cea din urmă. Așadar oratoria este un public speaking așadar sinonimie, însă un vorbit în public oarecum arhaic, primar, mai simplist-teoretic, cu mai puține conexiuni în complexitatea timpurilor noastre. Atât oratoria cât și retorica sunt profund conectate. Lucrul acesta se datorează faptului că, în timpuri mai vechi, oratoria a fost singurul mijloc prin care se putea livra arta retorică.

Există cinci piloni fundamenali ai retoricii: invenția, dispunerea (aranjarea), stilul, memoria, și livrarea. Ceea ce separă oratoria de retorică este faptul că retorica cere comunicatorului să aibă un set de aptitudini

naturale; farmec și carismă, să fie un bun ascultător, să posede o dicție și un ton bun. Se spune că un bun orator pentru a atinge performanța are nevoie să-și gestioneze eficient toate canoanele retoricii.

Aprobarea și focalizarea publicului în zilele noastre este destul de greu de realizat dacă recurgem la o comparație cu trecutul, acolo unde eșentioanele erau mult mai mici ca număr de ascultători-vorbitori, iar accesul la sursele de inspirație era limitat sau discriminatoriu (cei din castele înstărite aveau mai ușor acces la informație decât cei din castele defavorizate). Efortul de a livra un discurs bun este considerabil mai mare față de trecut, iar vocea răzbate mai greu, cu atât mai mult cu cât eterogenitatea populației este mare, culturile sau intersectat de mult iar obiceiurile și normele sociale, mass-media și internetul au un cuvânt din ce în ce mai important de spus.

Un comunicator bun în public speaking trebuie să fie bine informat și să cunoască în profunzime ce tip de public are în fața lui. Factori asemeni celor **demografici sau psihografici** sunt extrem de importanți. Prin factorul demografic vorbitorul încearcă să găsească puncte comune în rândul membrilor publicului cu privire la vârstă, venitul, sexul și chiar evenimente importante din viața membrilor auditoriului. Având informațiile necesare se poate echipa mult mai bine pentru a pătrunde în specificul și profunzimile grupului. Prin factorul psihografic se pot extrage acele elemente ce țin de credințele, valorile și stilul de viață ale ascultătorilor. Cu cât mai mult știe un vorbitor despre publicul său cu atât mai mult el este în măsură în a-și adapta discursul la preferințele lor.

Un alt proces destul de important în public speaking dacă nu chiar cel mai important este ascultarea. **Ascultarea** implică preluarea cuvintelor și sunetelor pe care le auzim și convertirea lor în ceva ce are sens pentru noi. Ascultarea, ascultarea empatică nu implică numai înțelegerea mesajului, ci și recunoașterea, ajutorul în sprijinirea sentimentelor și stărilor emoționale ale celorlalți. "Procesând" ascultarea, ne ajută să evaluăm mai bine ceea ce am comunicat, ne ajută să avem o opinie clară despre mesajul transmis.

În loc de concluzie să încercăm să găsim un răspuns la o întrebare. Care este utilitatea public speaking-ului în sistemul național de învățământ?

Public speakingul:

- a). creează și promovează disciplina; pentru a avea succes trebuie să te informezi și să te organizezi eficient pentru a livra un mesaj care să ajungă la inimile ascultătorilor.
- b). crește încrederea în forțele proprii; chiar dacă vei avea emoții, încrederea în sine te va ajuta să treci peste obstacole.
- c). prin atitudinea ta îi poți inspira plăcut pe cei din jurul tău; experiențele tale personale pot fi factori importanți în a declanșa modele, comportamente și valori pozitive persoanelor din auditoriu.
- d). te învață să te evaluezi și să te apreciezi în mod corect dar și în relație cu ceilalți.
- e). te ajută să-ți înțelegi și să-ți gestionezi mult mai bine emoțiile astfel încât la un moment dat poți scăpa de stările anxioase ale vorbitului în public.
- f). te ajută să-ți lărgești sfera de activitate; susținând referate, teze, discursuri, prezentări în fața unui auditoriu, toate acestea te ajută să te dezvolti și să crești profesional.
- g). te ajută să comunici mai bine și mai coerent, îți dezvoltă înțelegerea și te face în cele din urmă un bun ascultător.

Bibliografie:

1. Dex pg. 725 ediția aII a București 1998
2. <http://entuziasm.ro/dezvoltare-personala/vorbitul-in-public-o-unealta-pentru-dezvoltarea-ta/> (14 nov. 2015)
3. http://higher.ed.mheducation.com/sites/0072959827/student_view0/chapter4/index.html (24 nov. 2015)
4. <http://study.com/academy/lesson/the-four-stages-of-the-listening-process.html> (21 nov. 2015)
5. <http://www.archeus.ro/lingvistica/main> (21 nov. 2015)